

α΄

Ω μουσική της γης και τ' ουρανού,
θεσπέσιο άσμα του ονείρου,
εκπέμπεσαι απ' την πηγή του θείου νου
εξημερώνοντας τα όντα του απείρου.

κε'

Η μέρα ενθουσιάζεται και τρέχει να προφτάσει,
να βρει τη νύχτα να της πει της γης τα μυστικά,
μα κείνη προπορεύεται, βιάζεται ν' ανεβάσει
τον ήλιο στ' άγια δώματα, τα θειοερωτικά.

κς΄

Ω της μορφής Σου τα υπερβατικά τοπία,
της ψυχικής Σου αρμονίας Θεία κτίση,
την κοσμική διαψεύδουν ουτοπία,
λουσμένα από την άγια Σου φύση.

κζ'

Ω της ερήμου όαση αιθέρα,
οι καμηλιέρηδες νομάδες-ουρανοί,
ερωτευμένοι με την άγια τούτη σφαίρα
είν' οι ευοίωνοι του κόσμου οίωνοί.